

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nok et Brev til Professor Sibbern fra N. F. S. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 257. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1836_562-txt-shoot-idm118/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Kirke - Tidende

udgivet af

Jac. Chr. Lindberg

Fjerde Aargang.

24. April

3 Søndag efter Paask.

Man trykker. S. Kærholm. Trykt paa Højesterets Forlag hos S. Orntoft & Co.

Nok et Brev til Professor Sibbern fra N. F. S. Grundtvig.

De ønsker, at hvert private Forbuds ei maa lide nogen Forandring ved vor æfnelige Tid, og det, mener jeg, melle om de gamle, følger af sig selv, som skulde der blev nogen Forandring, maatte det sin blive mere Verd-Verfning end i de sidste 25 Aar, som vi lærde lede af forfæde kaaenden paa det uoverværende Tegn. Hørd betæder mig ogsaa, da er jeg en gammel KrigsMand, vant til Medfandene, der indgikende, som De, skændte mit Hjerte, men sigtede mest efter det, der skete senere og er altsaa lettere at nose end Hovedet, og derfor kan det aldrig faare min Omfængtighed, hvad De ufærdig er i en fjerde min Færd og Tante-Gang, som er Møget, der er den skal anden, eller man godt lade sig forføre af en Mæred-Mand, der tænker ved hvad han gjør, end hvad han vil og har sin Færd i sin Mægt.

Naar jeg derfor fæder det nødvendigt oftenlig at modvillige Deres aabenhare Ubillighed med Lindberg, mig og den Sag, vi have stædt og lidt for, da er det det alle min Opagere at sjongjælde den, eller at drage Forbærel af de Mæred, De kan have gjort, men om muligt at epdage og tilslutte Siden til en Ubillighed, der, da den ikke noer til Hjertet, heller ikke faaer dristig; thi sin forsandte det vil lyffet mig, glet jeg Gavn, og Gavn er, ef-

ter min Afstift, den rette Mæred-Bød for Ungdøms Synder.

Somligt jeg nu kan sige, femmer Deres Ubillighed af at De betragter Sagen blot fra Deres indvidvælle Stand-Punkt; thi som snart jeg viler mig paa en lignende, saerdele Sagen samme Udseende i mine Øine. Betragter jeg mig nemlig blot som Skald og Mæred-Mand, hvad skulde jeg da byde mig om, hvedende en theofyll Professor og eader Professor meer eller mindre kunde fæde sig i min Anstufte enen af Menneffe. Kort i sig selv eller Det Færd til Guddommen, og kunde end Ungdøms-Defligthed, og Lyften til at onstake Mit efter sin Dred, endand have gjort mig paa-trangende og intelreant, maatte Kærene i Høst med en hvedfærd Erfaring dog ved nu have lært mig hvad at være billig og færd i Møg. Et det nu betæder gæst og for mig, at en kristelig Stats-Mæde er et blot og bart jærklift Mæred, der ei har mindre kristelig Realitet, og Kæere kan teologisk for Kæden, naar Toangens indfærdet sig til en vil „uoveres Tægt“ ser forværdig Dødens Skid, men lader baade Tro og Lærdom være som selv sin dreds hvedfærd og aendelige Natur ad Kæere, ser, da færd det fra den indvidvælle Stand-Punkt reer Daarffed at leve sig paa vændelig Mærdet for Troen og paa leve om Guddommen, da Man i hvedfærdige Færd sin vørdte Medfandene til at færd med sig under Mærd. Særlig har jeg fat mig paa Deres

